

Kněžna podivná
Kronika

Papírny Zdeňka Nejedlého, n. p., Hostinné

se smích bez platu a stravy.

R. 1700 konpil Václav Baykark na 362 pl.

R 1716 - 5. XI. Václav Pilyj' postupuje Václ. Posthoi
na 419 pl 22 kr.

R 1737 - 24. III. Václ. Novant konpil statek 37 korun
od starodávna Vykharovsky' na 450 pl od V. Posthoi.

R 1775 Václ. Novant - statek

R 1793, 18. I. Leopold Novant prodal Josef
Wekerovi statek v Uhrami v Zateci.

R 1822 - postupuje Jos. Weker synu Josefovi.

R. 1828 - 16. X. svateb. smlouva přecházi na Jos.

Wekera a Katerinu podle Liskova v Zateci.

R 1869 - 20. I. dědičným porovnáním dostává se
statek Václ. Wekerovi

R 1871 - 14. X. Václ. Weker 1/2, Anna Wekerova podle
Sochorova (a Katerina?) 1/2.

R. 1887 - 29. X. Anna Mucková,

R. 1907 - 4. II. Jm. Miker 12, Edna Mucková prov.

Jeničova ul. Semel 12.

R. 1936 - 26. X. Miroslav Miker 12 a Zdenka
prov. Křišťalková ul. Pivkova

R. 1951 - 1. I. státek předaný s inventářem si-
njm a mlýnjm čsl. stát. státním v Dounech.

Jak jsem uvedl na vedlejší stránce prohrá-
no pod p. obec Větrná v Láze. Průběžně
Jm. Miker koupil hospodářství v Lit. Jako
součástí zůstali v Větrné a jméno Tro-
ker náleží jsem v mnoha obcích na Lázecku,
v hostě v Chomutově, v Kadani a v Karl. Varych.
Váplinské Janov je Karel Miker, který se mi
hlásí jako přítel.

Pravděčích Jos. Hoeker koupil p. 1821-17.7. státek č. 55,
na kterém hospodari' druhá veser podru Hoekrova
rovniš a Uehraue.

Děd můj Jos. Hoeker narodil se p. 1804-16.11. a oženil
se s Kateř. roz. Lihovcov, která se narodila 8. v. 1809
v Třebíči, kde měl otec chalupu. Porději koupil hospo-
dářství v Uradicích u Klobuk.

Měl 4 děti syny a dcery: František (10. 8. 1830)
studoval v Litoměřicích a pak učmku v Praze.

Proboři x 1848 bojoval na bankádách, dal se porději
na vojnu, aby měl křesku. Jako důstojník v Uhřích,
ale proboře se mu vojna nelíbila, šel do prasu a
tu bránil u elik. Bydlel v budově státek od vna
opravn. (Ta byla na přičátku p. 1929 zbořena). Dítě
"František" jak se mu jímalo, dostal od otce státek č. 76,
který měl dřívě č. 46 Tento státek byl v lednu

p. 1465 jako úplné prvně, ročník č. 18-3,
1843 a státek připadá jeho bratrům: Josefovi
(architekt), Václavovi a Adolfovi. Když starší
Josef a Adolf zemřeli, připadly jejich děti byro-
kraticy, které se mezi ně drobně a lepru když vrch-
ny děti se staly pluvulickým (pro svět. válce), kon-
pil jsem od nich obě dvě bratry a to každou
po 50.000 Kč a tak pro státek sloužil s jidem
celeb. Půjči Prava dal prodal k palácem pro-
mír spolku „Oul.“ Miskovst. měl v čísle 68
to byl dům Venigův,
Pořadem číslo H6 a H7 bořily město časem
jeden celeb k. pravý státek Kucharovský
(viz M. H. dr. Krušera). Byl prý to jidem k
největších státek. Jedna jeho majitelka, vdo-
va byla prý velmi pobožná, jzdila i sť na pěst

do kláštera v Ručovicích a darovala mu pozemek u
Lemnic na pravé straně, který pak patřil lišánské-
mu dvoru. Pozdější polomek pak o statek přišel
a dělal u obci povučeného. Když se statek rozdělil
na 2 stejné polky nemí nikdy paprám. K každému
příj bylo 60 korun. Spindler (viz knižku) svůj statek
rozprodal a stavem koupil Jos. Pleška. č. 46,
předtím 76, vlastnil příj nějaký Schwarzenbergský
stavitel. Ten stavil se kšic nově stáje. Když se
jel předvádět, spadlo klenutí všech těch nových
stáje. Šobay, aby nemusel škodu vrátit, prodal ho-
nem statek Mikroni a ten jej dal městu stáje
Kramlíškov, když se ten vrátil z vojny.
Druhý syn Josef (22. 8. 1835) také studoval
v Kolonině a techniku v Paříži a ve Vídni.
Stal se slavným architektem a stavitelem chrámů

so. Kůla, rybník. křtěl, projektoval chrám
so. Andělů na Vinohradech, stavil kostely v
Holšovnicích a na Žitovně, opravil Karlostejn,
Kornpíř, Pačnou bránu v Praze, so. Mik-
laš v Lounech, so. Barbora u Kut. Hore,
chrám v Nymburku a jiné. 48 lety věnoval
se s Františkou Teisingerovou v Karlůva, které
bylo 19 let. měli 3 děti: Josefina (Juzá) která
se provdala za Oskara Viktorína na Vítkově.
Měla v ústí svých rybníků penzionát. Ten byl
František J. U. J. a Anna která se provdala
za J. H. J. J. Růžičku advokáta v Praze.
Architekt Smekal zemřel r. 1899 16. ledna.
Měla Františka zemřela r. 1941
Ten syn Václav narodil se 12. X. 1844, to
byl můj otec. Ten byl v škole v Libo-

meřích. Jeho usha Karolína se provdala
za J. Liska majitele statku v Třebízi *
Pati' děti, syn Adolf marš. studoval práva
v Litoměřicích, pak techniku v Praze a to sta-
nilitelstí. Když vysloužil byl přijat do služeb
kníž. Schwarzenberga jako stavitel. Nastoupil v d.
pak byl přidělen do jámích táb. provedl opravu pán-
ka u vrvi' Hradky. Přemil u deřon ředit. velkostatek
"kapitulky Pražské" se Kramím - Klárou Rathaus-
skou. Syni' Adolf zemřel v Třebízi.

* Tetá Karolína měla 3 děti: Ludmila ta si ma-
la Ant. Libovického, obchodníka se Kramím, Vincence
a Petrz. Vincence s Petrou působili prvobudci a
hospodarili na statku v Třebízi.

Ludmila Libovická měla jedinou dceru Hildu,
ktera' se provdala za M. H. Dr. V. Linnického ve

Problemi, který přehlépěl p. Břimpora (mi
Ed. Simanikorn, kému Simanara (brak)

Šelk n. Šelka přidila Hilda Simanikora se
a Problemi.

Simanara ekelna. Byla postavena p. 187

postavena se 2 velkými stěny a 2 menšími a 2
při přirozých. Pracovalo se jim p. 187, později, ještě
sa mělo stě, se každé děti lisování vlny
na prvních listech. Byly vyborné jakosti - je
a m. n. G. Simanara na Vinnobradech Kiehlor d. n.
n. Kiehlor na Simanara, dekaustre na Kiehlor a
jiní. P. 187 byla pro vlnění velká poptáv-
ka, měli jsme najmuti i pruskou ekel-
nu, která byla v místech, kde je dnes Kiehlor-
ní pahrad. Najmuti jsme její knihy a p. 187, ab-
na byla již vybrána.

Když se v. pro 1924 prováděla zeměková reforma,
vycházel jsem o přidat související zeměkové přemě-
ny. Ten jsem obdržel, ale musel jsem dát na pečlivé
10 korun 20 korun vyjít.

V době první svět. války lidé se uhlav oděli na
vojnu, aby se dostalo jen na živobytí, proto jsem
uhelnou provozoval nekostlivě. Kmitání postavili
na svém pozemku velkou kůlnu, kterou jsem
když mák přidělil i o pozemku přes toho a-
blaně Zeblicerovi, který se mi v té době pracoval.

Současné dostal i na byl starou vodárnu
č. 46. To přidělu zeměkové reformy (p. 1929)
jsem zase začal pracovat v uhelné. Pak prod
uhelnou v příručce ke Chlumčanskému jsem pro-
dal na starob. místě. A příručce stál 10000,-
sah 16 K, další 14 K a se byli bratři 12 K.

La bylo peníze jsem pakoupil stroje a de-
ktrickým pohonem. Stroje stály 120.000 Kč
a dektorator 24 000 Kč, kromě toho stála
mě 200 000 Kč R. 1929 jsem postavil
novou chýžku budovu pro učilárnu Teli-
era. Když ten přemřel, prodal jsem pole
v uhlavě a prodám kde bydlel jeho-
deci. Ty jeho majetek prodaly mně, která
jako majitel všech hospodářství byl
byl nově.

(La první měř ode J. V. K. dobe stálek ipr.
42 a 43 (Soborovi) vlastnil Paul. Týra
a jeho manželka Karolina. Týra byl
křesťanský muž, měl mlyny v Plamí a
v Lounech a jiný ještě majetek. Měl dva-
spět dětí, které dostojím na komik jer-

dili navštěvovali. Bylo v té době peněžní
stav, proto lidé mohli si peníze ukládat
k bohatému Hyrovi, ten ani peníze od nich
nebral a odkazoval je na svého správce &
Broděku, který je přijímal a papisoval.

Když pak po světové výstavě ve Vídni
došlo k velikému krachu, přišel i Hyra a
majetek a tím pokoven přišli lidé u něho
a své nastřádání peníze.

V té době došlo ke shromáždění Robnického ukrova
ve v Lounech v letech 1870

Otec byl jedním z předních pokladatelů. Když
se ukrova postavil, byla to akciová spole-
nost s přímým neobmezeným a když došlo
k 1. kampani, nebylo již peněz do provozu,
na vyplaty plynul j. nebylo bank, nebo je-

našim ústavu kde by se byl mohl opatřit
li úvěr, a ke všemu přišel krach vídeňský,
který všude došel. Následkem toho došlo
k prodaji úvěrovu, který koupil Matěj Václav
úvěr úvěrovu a za 300.000 Kč a
hned první rok toho strávil na prodávání
úvěr.

To je nejzajímavější kapitola našeho podu.
Smad měl pokus kdyby se to byla vydařilo
byl úvěrová přebráněn a měl podléhající
ovce pakladytelní a pakim tím to vše
stalo, přinesl plamenná a bývalý osud.
Všichni kde ztratili věšinu svého ma-
jetku. To bylo i u nás. Chalupa č. 36 kde
nás byla našim majetkem, po prodání soud-
ních páloh a jednání přišel jednou k

řana k nám řídil celý chalupu u pondě
Koupil k níbratě dluhí vanklych probmerezny
pučim v ukrovan a tu jehl tabinek pa
mavinkov: „Djmu by klíč od chalupy!“ a
tam byla chalupa pryč. Právě pryč po-
máhal oba pachovnit aspon šatek, pra-
ce ta přerena byla lounskému advokátovi
Sp. Budilovi. To se komu podarilo. U pom-
hlasev obou slyšev, prarškitv i trebovškitv,
neimil obe vyuzjitek u hypotekní banky
na i. 76, kterou jen ja' po dlouhé práci
zaplatil.

Bylo nešťastné poměry přirozene ple pa-
pšovily na obe. Zlámaná u nejlepších pa-
dijích, si dobrá snaha jeho přorokotala
uplně, šel se plni prehlivy, pro každou

málokdy dovedl se sebou plovít a
převítovat. Kaminka se odvažela po ovčích-
ny a přešla k ní, všechny nedary nezaslouže-
ní se na ni převaly, ubrátila i mnoholetou prá-
nu a místo peněz a dobrého slova, klerík
sobě si pasoučila i často plakala. Byla
opravdu bytelnou, ona jí kručí bestal-
ra viny nepřítomné a za kleríkem nemoh-
la. Proti mu nebesích. 'Byli spravedliví',
odměn jí stoupsobu za ta kručí utře-
ní, ktera tak nezaslouženi, ale bytelná
musela snášeti.

Je věchno měla ovčím takí obír na
převítat. Končil psávkou, přičítal
se, před chvilou pro hony, vysedal se
mokrých bolák, čím se připravil o

podravní, hlavně ale důvěrou ubrpení, muelly ho
by myslénky nešťastně pbrokolaucho planu.
Psal si deník, ve kterém napsal: „byl
nešťastně slabý ukrovanu, koupil jsem Hý-
mir státek.“ Jak jsem již psal, Hýra přišel
o všechnu majetek a státek p dít-
libech koupil se draze Josef Šebor,
který měl chalupu ve Vlci, za 32.000 pl.
Odešel 2. března 1886. Věť slavný pro-
běh, jaký před tím byl. muelly. Lounský iá-
sopis „Lucan“ přemoval povrch jeho plně 2
strany. Hospodářství panchal v pořádku.
Chmelnice paklidal, saremce vsil p Poudnic-
ka, stavěl již drátěny a chmel měl pkooy,
pí se byl obrodil namí divak a manivka
řádně let všechnu píd prodávata na Polci.

úsměv otec přibyl mamince, mojí sta-
rosh. Bylo nás pět, sestry nejmladší brzo po
matce zemřel.

Nepsal si byl:

Fratopek, naroz. 1. 8. 1872, pak já Josef
nar. 1. 8. 1874, Katka nar. 16. 9. 1877 a
+ 12. 4. 1900, Adolf, nar. 28. 5. 1882 +

Marie (prov. Krejma) nar. 13. 6. 1883.

V době úmrtí otce byl Fratopek již v Praze
na gymnasiu, já chvil do 1. měšťanky
v Lounech. Otec měl velký pohled a přál,
aby Fratopek pokračoval se pokračovat a já
sedláctví. Proto, když vyhodil z br. gymnas.
měl nastoupit místo v něm. Horze
strýc Karel Kočka (bratr dědečka) byl
vápený a šlechtý muž, jen symkal pod

své prostředí. Ten se ujal široka Josefa Banko,
vedle svého průběžného a nechal ho vyvíjet
kupcem. Tento jako obchodník se usadil u
Duchovců, kde se mu skutečně vedlo. Měl velký
obchod pro námečky, porcelánovým porcelánem,
delikatesy, ovocem a nejvíce v péči. Dodával
všechny materiály do domu, měl 3 páry koní,
byl prakticky bohat. Měl 2 syny a 1 dceru. Jeden
syn přeměnil se malířem a druhý kumpil u
Gol. Rakouských dřevářských průmyslových podniků.
Majetek u Duchovců prodal a nadobro
zemřel. Starý Banko dopisoval si s otcem i
s pražským strýcem, kterému také byl na
pomoc a od té doby jsem je několikrát pos-
lal. A tento starý Banko obstaral
Svatšova místo u námečské zahrady bratři

Valdštyna v Duchově. Valdštyn byl
v Duchově, v pásmu byl velký park,
kterým protikal potůček a kde byly vel-
ké sklenky plné polev a květin. Lidi
stránil bratr ani z prasy. Byli jsme
tam s maminkou br navštívit. Vyšli
jme křásem ani se 3 hod. páno a se-
er pak jsme se vrátili domů. Byla to ve-
líka tíra pro koně, ale što to dobré, koně
byli mladi. Z Duchova odešel bratr do
Teplic - Lanova a odtud do Děvina do
pámských pahrad Amšle Thuma p
Hohensteinu. Z Děvina pak se pře-
šel bratr do Klosterneuburgu p Vídně,
kde byla mnáškovo-pamologická akademie,
p jejím absdvorau obdržel místo v kon-

šel Lobkovic a Eisenberg (Jičín) u kostel,
kde byly rozsáhlé školky konifer a ovoc.
Stromů a Seesbadlelu. Odtud odjel do
velkého pivovaru u Bergendorfu u Hambur-
ku. V té době byl vyjmenován zemským rybníkem
Kronenro na místo učitele pěstování
na Mělníku ve vinařské škole. Poslal jsem
mu ten insert, Svatoš podal žádost a mís-
to obdržel. Z toho měla maminka velkou
radost. Na Mělníku se oženil, vzal si dceru
samnéjšího správce cukrovaru Anny Uelsoon.
Svatoš byl divoch, s ředitelkou se neměl rád,
nemášli se vůbec a ten dovedl si ženu vy-
bornou, se byl místa plaven a byl asi 3 měsíce
bez místa. Na to bylo uprázdnicí místo
prof. ve vinařské škole u Troji u Prahy.

škola byla u brakovských, přednášela se pře-
čsky a německy, mluvit se nechtěl, byl pro-
to bratr pyrotek, aby se o místo ucházel, po-
němědž orkádal němečinu. V Troji se postavil
vlna a stal se děditelou nástavce. Měl 3 de-
ty. Byl vrlaštm' povahy. Mimo školu jukam
nechtěl, nikdy do divadla ani do biografu.
Zato byl náruživý kurač a když večer přišel
se školy, hned si postlal pro pivo, což je-
kolikrát opakoval. Vedle svého pamešťtrám
jiné potavy a přeseem' neměl. Zeměl v 62
létch a je pohřben na Mělnicku. Osmu-
něl rakovinou křku, snad si to pavinil čim
kouřením. Když onemocněl, napal mu:
"Byl jsem operován, byl jsem v agoni a
pda' se mně, že umřím' není křovní a

létke, co také mohl od pivota čekat,
kromě látku jsem vykouřil, pytlík piva
vyplil." (a zde končí zápis
J. Štepa)

Převážně jeho piva Z. Štepa.
1943.

Končí se rok 1943. Byl pro nás velmi smutný.
Náš drabý šatník, který marně náhle puvřel
25. III. 1943. Byl to muž vážný, dobrý, pilný a
všestranně činný. Během svého hospodárení
dovršil se všem světlých výsledků. Šatek
přelbil, ušelna postavil téměř celou novou,
p. 1928. Objevil slavení v šatek č. 38 posta-
vil pak 250.000 Kč úplně nové p. 1934. R. 1930
přijel slavení nad deputátními byty a
komínem. R. 1934 postavil novou sušárnu

na chmel. Zakradu v ústí 76. osárel ovocnými
stromky, sakrsky a sáved sam elektriku na
palivani.

Po svou milou povahu, všetranné vzděláním
a široký pohled hospodářský a politický byl
vážen nejen v celém lounském okresu, ale i v
Praze, kam téměř každý týden dojížděl jako
funkcionář různých korporací a kde byl vo-
lén též do správy rady Živnostenské banky,
kamené prezidentem České společnosti pro prů-
mysl cukerní.

Josef Mecher 2/8. 1874 - 25/3. 1943

Po absolvování stud. hospodář. školy v Roud-
nici byl po mělem nabytí praxe hospodářské
ve dvoře Pechavě v Kadane. Hospodářem na
svém statku ujal se dne 1895, kde se svou pra-

minkou hospodaril až do r. 1907. Jehož roku
dne 9. II. se oženil se Zdenou Jurovovou ze Seucí
u Trébovle. Na statku i 38 hospodaril až do konce
r. 1936. téměř celých 30 roků. První přivnímím
i svou půl přešel svůj statek a kromě toho pé-
noval se jiné práci ve veřejnosti. Zastával
velmi činné funkce v Hospod. spolku v okrese
lounském jako zakladatel Hospod. družstva, por-
deji jako jednatel a předseda jeho. V Zeměděl. porad-
u Praze byl dlouhá léta delegátem. V hospod. slávi-
ní a složení v L. byl činným funkcionářem. V
Českém chmelář. spolku, v jednotě pátých obcí,
chmel pěstujících, v obecní i v okresním paster-
pěstov. V lid. byl starostou obce Bělá, pordeji
jiště 2x na jeho místo ustanoven jako předseda
správní komise. Později na místo starosty

naš. socialistů, Vaš. Fivěra, za něhož došlo na
obec. úřadě k pronesení peněz 12 000 Kč obecním
strážníkem Fr. Gubvirtem. Po druhé, po starostovi
Jos. Tajblu (nár. demok.). Byl členem v Go-
kole v l. povinně jako jeden jeho pokladatel, po-
řadí učitel, jednatel a místopředseda. R.
1906 byl zvolen do správní rady pohřebního
ústavu, pořadí předsedou správní rady
léta ústavu. Dále zvolen předsedou ústavu
dříve M. Valters. (byl majitel Týna). Po jím bou-
řkách ústavu, Českou ústavu spol. zvolen
členem správní rady této společnosti. V Praze p.,
1941 koncem března zvolen byl prezidentem této
společnosti. R. 1940 byl zvolen správní radou
Zimobanky v Praze, členem výboru váru průmysl-
ní v Praze, členem výboru penzijního ústavu v

Prace, v L. pak předseda správní rady Obč. záložny,
Legiobanky, Kooperativy v Brně, předseda rady starších
úřku est. v Lit. a členem mnoha jiných korporací
humanitních a politických. Po svou přítomnost mu -
řičnou povahu byl člen a vůdce i členy různých
jiných politických stran. Byl schopen, perlon
rodu Markova - sedláč kavalér, duchem i tělem.

Dojin vlastním přivolením opouštěl se k tě
nejvyšší, měl k jaké moci českému sedláku
se dostali. Věškeré jeho směřování směřovalo k
tomu zabýval svou rodinu, pro kterou ale
žil, kde se učil vždy nejpokojnější.

Mamřelství naší bylo klidné, šťastné. Smarili jsme
se vzájemně přizpůsobit se jeden druhému.

Smarila jsem se i já o to, abych jej v práci pod -
porovala a s radostí jsem přijímala práci

průběhu starosti a hospodářství na něho, kde o
paměti našich dělníků a dělnice udělali jsme
co bylo třeba na jeho nepřítomnosti.

Velmi rád cestoval. Kromě místních výkresů pro
Čechy, Moravu a Slovensko, byl též na Nizozemí,
nám zajížděl v Holandsku, Francii a Německu
každý rok jinde. Kromě toho každý rok navští-
vil některé naše lázně na 3-4 týdny, kde odpočí-
val pro udržení své úrodnosti a ovisl se k
další práci. Jezdil do Badenu, Karlovarů, Glacé.
Až jsme předali hospodářství synovi Károvi, jezdil
jsem s ním. Byl velmi rád kobyě to bylo možné
abych jej doprovázel. Každoročně jsme byli
před párou na 2-3 dny v Paříži. Navštívili jsme
divadlo, umělecké výstavy, přibírali atd. Byl
milovnějším umělcem, které podporoval dle svých

možnosti. Koupil mnoho obrazů - originalů
našich nejlepších mistrů: Bratřka, Pouchačka,
Holářka, Liebschera, Fleška, Vojtky, Dolka, Tomana,
Urban, Horopackýho, Polina, Knäpflera atd. Tě i
jiné umělecké předměty kupoval a polásk rád
měl naše české brosené sklo. Vypravil kolem
sebe nás krásné prostředí. Vždy neopomenu
ládné přiléhavosti v prádce - svátku, páno -
aby každému udělal radost a lásku kolem sebe
snil, ale každý k němu a radu přišel
modchásele auz by nějakým způsobem jej
mlévit. Co existenci paloril, co intervenci a
mista pro své anamné vykonat. Často však slovo
„děkuji“ neslyšel. Byl to krásný, plný život po
jeho boku a já děkuji Bohu, že měla jsem to
štěstí lakouho muže provázeti životem.

Ležel se v spáse u odborných lékařů, a ac' nemoc se
lepšila, při její péči bylo nalomeno a provedeno
to bylo za okupace Němci; nebylo možno operaci
provést, neb nemocní byly plny vřásků. Dne
25. III. 1943 náš drabý šachek zemřel, u nás.
Rozloučili jsme se s ním v neděli odpoledne
ve 4 hod. Vítal nás sálou spánek a poněkud
byla doba míce. Okupace nebylo dovoleno před-
ní korporaci jíti před rakou a přeměti. Při její
vítězství hodnostářů Čsl církve s p. Javorským v
úle přivodit. Němci bylo asi 23, které se musely
vést na polštářích vze. Všecky v čerstvých
břevín. Účast ohromná v ulici okolo doprováze-
lo rakou až do Chlumčan, neb právu drabí-
ho zemřelého bylo býti pohřben přehem. Zemřel
byla 1. 4. 1943 ve sborníkem krematoriu.

Tam dostavily se všechny korporace, kde byl činovník
v Praze. Zde však mlka. Půjčím učimel b. farar
Javorský a b. Kovar p. Prany, dale p. Skubhan p. Tou-
kelova prideda Hospod. dnu. L. Za prvku Billie-
ke pise: „Hospodin je muj pastyř a polavil mne
pise naseho drabho psuclho. Dobrou noc“
kmitela raker v rarovisti. Tam pisaly jir mli
reparinky.

Mali kosi jir a pole. Zdena Nockrova, por.
Jenova 28. X. 1884 v Semu p. Trebolic, prodala
jsem se na J. M. 9. II. 1907.

Zacátky naseho spolnicho hospodareni nebyly
vseeni. Jak ja kde p. prouci drive naruceno,
prevali jme statek smir prodrceny. Maminka
p. Anna Nockrova, musela se starati o prapatri-
m' 5 deti. Dala vsem vdclan' a postarala se

jak všem a dobrou budoucnost, proto na uplácení
dluhů mnohých nebylo. Těcha sestra byla
souběžně s předčasným nástupem dovy Kalužky.
Zemřela na tuberkulózu ve 22 letech. Byla velmi mi-
lí jemně povahy, ušlechtilá, dobrá. Všichni na ni s
velkou láskou vzpomínali, ušlechtilá. Byla mi vrozená,
ideální - a když jsem se k tomu dostala, neměla
jsem jiného práva - než aspoň trochu se k tomu pro-
bat a se druhé mamince - tehdy - čestně ji
nahradit. Snad se mi to i čestně podařilo, neb-
omův vzájemný poměr byl dobrý. Doufám že nikdy
jinak jsem do této podílny nezapadla. Byli jsme
mladí a schůli jsme se dali do práce v hospodářství.
Oba nás práce šelha a ai jsme ^{se museli často museli odvíti} dovedli poradeji
jeme dobrých výsledků. Po halimích a komunkách
se šelha, než mohli jsme se zastavit a oddech-

mont si v ustavičném plánu. Často nás prováležo-
vala suchá léta, kterých bylo víc než těch dobých!

Začali jsme hospodáři opravdu jen s malým inven-

tařem: 1 pár koní, 1 pár volů, 3 krávy, 4 mláďata, 8 prasat -

lek, 3 husy, 10 slepic. Kromě nejnepohodnějších orních

nářadí nebyly ve státku žádné jiné stroje. Prve

léhem hospodářem našeho pakoupili jsme mláči-

ku, traktor, svoborník, váhačku na obilí, doplňli

jíme starou dobytka a to hned v druhém roce.

Později pořídili jsme dřevěný mlýn, pakoupili knihy a

prod. Libelnu jsme skoro ulou přestavili r. 1928

stavili jsme novou pec kuchařskou, koupili jsme

nové stroje na vlny i tašky a pořídili elektr.

pohon. Libelna dobře prosperovala, až do r. 1943,

kdy Němci po okupaci ji vyřadili z provozu.

Libelni kromě poradci synů Míra prodal, poměří

doměk (ukladiš byl) a ostřední porobrali k...

...é, v roce 1948.

Stolek byli jsme nuceni nabídnout státním plot-

kům, když byli všichni dělníci nabrání do průmys-

lu a my samy jsme nastáli pole obdělávati.

U práce vyvinuli jsme si obyčejný dům, který

jsem si v p. 1927 postavil a kde jsem měl pult,

on parněný byl dovozní k přívání. Syn

Miroslav Weker nar. 12. I. 1908. převzal

od nás hospodářství v p. 1936 s jeho manželkou

Ladkou roz. Minářkovou z Příukova. Hospo-

darili na státek až do 1. I. 1950. Pak státek

předal ČSSR v Cit. st. m. jistěním, je obyčejný

budova bude vyjmuta. V hospodářských budovách

bylo přičemž skladisti a syn dělal skladníka.

Jak si kol nám dělal rovní věkem skládání

něčím. Tedy dostal svou výpověď jak se
namýšlel, tak i z jeho vlastního domu (za
MNI předky Parka) a my jsme se museli do 14 dnů
vyškolit a smlouvu pracovní byl jsem musela
opustit po 49 leté práci v hospodářství. Zde uply-
nula se starostech a v práci moje mladá léta, kde
jsem prožila mnoho poků ve štěstí a spokojenosti.
Odšla jsem se k prvnímu drábnému synu
Ing. Dr. Vilému Brekrovi a jeho vd. Dagmarě
ro. Dolábové z Mělníka. Tedy dostal poinnost
starat se o mne ve staré, poměrně na celí jmění,
které jsme stále odváděli, nebyl mi ani starost
dítěte přiznání, protože byli dva pamětní a
měli jen jedno dítě. Jméno naše, které nám by-
lo vyhlášeno, měla hodnota 1/2 mil. korun.
Zarozuměl jsem se jen proto, aby ti co po nás

príjdom, mohli si urobiť úspech a tou
jakože pomôcky imu šli. To duševných pitras,
ľúdi im vyplela, když se stávkou jim odchá-
pela, než se vyhlí. Kusla jim se hotu přemá-
nat, abych na mysl neklesla a musila se bo-
lesti nad tím jako byla moji odměna za celo-
řivostní práci a přičinění v hospodářství. Jen moje
přemna vna v Boha mne silila, že přestla jsem
těžký vna. Syn Kiroslav dostal zaměstnání ve
Stalinových závodech v Zlatu a dostal jako
lesní - lesník.

(Dabí pípičky občas mají jen první a obvykle
a se osvěžují. V tvorbě stávkou konalci
německé prohlídka, „ládoměka“ kura všela na stě-
něch, ačkoli hledali práve, ale sebrali se
světke kroje v domáči lidé museli předpíci

spolil knihou: „Praktické využití chlévských
hnojiv“ od Jos. Beneše. —

2° r. 1957° je jen píev málo papírů meteorologických,
dále je páčímá Světa M. přístoval květinová pěstování
salve pro vyškumny píslar v Praze a dále vy-
pustím páčímá dřevice s páčímá Ljškou. Páčímá
Ant. Zápotockého je páčímá páčímá.

R. 1958 - (doslovný páčímá.)

Tento rok byl pro mne bouřný. V Praze se chystá
reorganisační páčímá v ministerstvech a v jiných
stádech. Propustím byli jenak lidé starší, dále
ti, kteří nebyli organizováni, lidé páčímá páčímá páčímá
nástupci, páčímá (kulaku). Já mám mladší páčímá
Václav, technický páčímá v ústředí v Lounech,
byl propustěn s doporučením, by se hlásil jako
dělník v některé chemické továrně. Nastoupil

v chem. továrně v Sokolově. Veliké lázně

nejsem byly pro podání pamětnice; peněžky
se tam celá rodina přestěhovala. Rovněž i -

(Lze najít v seznamu r. 1966, kdy jsem je
iella, komei.) Opalal A. Václav.

V té době je pi. L. Vreksova komei - S. V. V. V.

Bydli se v blízkém skotském sklepním byti v L

směšně v L. v baroldové ulici. Jistě do -

chopit peníze do L. aby pracovala na pohraničí

syna Václava, kde ještě pyje, sepi, kalina

a komei jiné komei práce. Syn Václav je v Sokolově.

lone. Pi. Vreksa si přivydělává pletemím rukavic.

* Dnem 1. srpna 1969 byl dům č. 38.

vračen jeho majiteli Min. Vreksovi, který

bydlel v bývalé "vrdance" Pi. L. Vreksova

se ještě toho roku vrátila domů. Paní

Zd. Měkrova' pemičla 6. páří 1970 se měn
večejch 86 let (* 28. 10. 1884). Do posledních dne
pracovala, den před smrtí šla na pohradě' ležou
a chtěla ještě jít. Zesmla klidně se spankem.

^{Dr. Ing.}
Poborní: Syn Vaclav má jen jediného syna. Ten
je též ing. Tento syn zemřel poměrně v.

Syn Miroslav má syna Josefa, který v r. 1970
má synka Heleň Rádka.

Dcera Miroslava je nyní ve švédské mincovně
vody Praha v Pražanech a souč. je abnor-
málně malého vzrůstu.

